

բից, որով միջին դասակարգի ինտելիգենտ ընտանիքներ, ընդունելով իրանց տան մէջ փոխընթերցան, կարող են ունենալ և իրանց ներթափանց շնորհ:

Շ ա մ ա խ ի, 7 օգոստոսի

Այսօր քաղաքս լուր բերին, թէ մի խումբ աւազակներ են երևցել Քիւրդամբի ճառագարնի վրա: Յայտնեցին և այն, որ աւազակային խումբը մտնեցէլ է Շամախուց Քիւրդամբի գնացող ըննիչի կառքին: Անմիջապէս մի խումբ պահակներով տեղիս գատապակտի օգնական Գ. Լարդղանեանը ճանապարհովից հետամուտ լինելու աւազակներին:

Շուտով մի ալլ պահակախումբով կը ճանապարհովի օստիկանապետ Մ. Գիւրգալեանի: Այլ լուրը ամառանց եկողները վրա վառ տպաւորութիւն գործեց, որոնք շուտով պիտի վերադառնան իրանց ընտանիքներին:

Պաշտօնական շրջաններում ալ կերպ են բացատրում աւազակային երևան գալը, որը կրում է մասնաւոր վերթաւորութեան բնոյթ: Ասում են, որ վերջին օրերս Բազուցի եկած ժաման. նախագ. գատարանում մի սպանութեան գործ է ընդվիլ, ուր ստակ վիճակներ են երևան եկել: Այլ վիճակներ քիւրդամբից թուրքեր են, որոնք պիտի վերադառնան իրանց գիւղը, ուստի նախապես — պատճառ — կողմի մարդիկ ճանապարհները բռնած սպանում են այդ վիճակների վերադարձին:

Նամակն ուր էի սկսել գրել, երբ հասաւ տի պարկերից լուր վերին, որ գիւղ վերադարձող վիճակներից երկուսը ճանապարհին տեղաշարժել են: Եթէ այդ ձիւղ լինի, հաւանական է, որ աւազակախումբն իր նպատակին հասած լինելով ցրվի:

Ամսին 5-ին, երբ Քիւրդամբից Շամախի գալիս, ճանապարհին յաճախ պատահում էինք հատ-հատ զինված մարդկանց՝ ձիերի վրա նստած, և զարմանալին այն էր, որ այդ զինված թուրքերից շատերը կրում էին «մօսխին» սիսակ՝ հրացաններ: Այդ հրացանակիրները, ինչպէս «Արսու» կայարանում ասացին, թուրքութեան ունեն ստացած նոյն մասի օստիկանութիւնն է:

Տեղիս հայոց միակ եկեղ-ծխական դպրոցը ամենաթուրա դրութեան մէջ է, և, որ ցուանքով է, դրանում շատակցեց մեղադրանք են բացառական և այլ բացառական շատակցեցիներին, պատճառաբանելով որ չեն օգնում իրանց զօրադր. քաղաքացիներին: Այդ թէև մի կողմից իրաւաւ է, բայց մի կողմից ոչ, որովհետեւ, որքան մեղ յայտնի է, կան ոչ թէ գատառական քաղաքներ, այլ գիւղեր, 50—100 տնից բաղկացած, որոնք պահում են իրանց համեստ միջոցներով եկ-ծխ. դպրոցներ: Այլ բան է, եթէ թեմական դպրոց պահելու խնդիր լինի հրապարակաւ:

Անդրկասպեան երկրից եկած մի ունեւոր վաճառական, Ուաչ. Յովսէփեան, որը յայտնի է իր բարեգործութեամբ և իր ծննդավայր Մարաշա գիւղի ուսու արարում տասնեակներով աշակերտներ է պահում իր հաշուով ինձ յայտնեց, որ 100 ր. բէպակային ուսումնարանին է տուել: Տեղիս այդ ուսումնարանի ծախսի մեծամասնութիւնն էլ ծանրացած է բնակչութեան մէջ չնայն 9% կազմող հայերի վրա, որովհետեւ թուրքերը հրաժարվում են ծախսի հասաւոր բաժինը տալուց, պատճառաբանելով որ թուրք երեխաներ քիչ են կարգում (թէև մեղադրող իրանք են, որ խոյս են տալիս պետական դպրոցից): Յովսէփեանին պատմեցի եկեղ-ծխ. դպրոցի անեղանի դրութիւնը, յայտնելով, որ չուսումը գաւառը պիտի սկսվեն, բայց ուսումնարանը 100 ր. չունի, որ կա-

րողանայ վերանորոգվել (բեմադրում) և ֆնացել է կերտում դրութեան մէջ: Անհարկեղի նաև այն, որ ցանկալի կը լինէր 100 ր. էլ հայոց ուսումնարանին տալ: Նա շատ իրաւաբիր-օրէն նկատեց, որ ինքը ոչ մի տեղեկութիւն չունի և քաղաքացիները ոչ որ ուսումնարանին, դրադարանին և այլ հասարակական հիմնարկութիւնների մասին չէ խոսում, այլ դրա փոխարէն, լսում է «գնահատան քեջներին, Բազուցի բերել տուած սաղաքարները և այլ սոցիալական նորութիւնների մասին»: Եթէ են իմանալ, ինչու բէպակային ուսումն. կը տալի նուէրս և ոչ հային, մանաւանդ որ առաջինը վերջիններից անհամեմատ ապահով է»:

Եղանակները անձրևային են: Ս. Գ.

Շ ու շ ի, 10 օգոստոսի

Բայ. վարչութիւնը իր պարտականութիւնը իսպառ չէ կատարում: Պաշտօնականները ուժիկ են ստանում քաղաքից, բայց թէ ինչ են անում, յայտնի չէ: Միջոցների գները շարունակ ֆուտ են բարձր, չունեւոր զատակալի համար անմատչելի: Քաղաքում տիրող կարգերին, առևտուրին, հասարակաց կշիռին, մասնաւոր առևտուրով պարագողներին իսպառ հակող չը կայ: չը կայ որոշ կարգ ու կանոն, ով ինչ ուղում է, այն տեսակ էլ անում է: Քաղաքին առհասարակ միջոցներ և մրցելիչ հալթայում են գրեթէ միայն թուրքերը, որովհետեւ արաբը դատաւայր տեղերում են բնակվում և ունեն ապկեր: Թուրքերը ներքին զարգացում մտնում են թուրքերի մասը, իրանց բեռները վաճառում մի խումբ թուրքերի վրա և ապա վերադառնում իրանց տեղերը: Իսկ այդ թուրքերն աւելի գնով ծախում են հայ բախկաններին, իսկ արաբը էլ ժողովրդին: Հայերը գնում են երկրորդ ձեռքից, ուրեմն և բաւական թնայ գնով: Այստեղ նախ աշխատում է առաջին ձեռքը, ապա երկրորդը, իսկ ստեղծում են վաճառող գիւղացիութիւնը և առնող ժողովուրդը: Մերովջ քաղաքը գտնվում է 3—4 թուրքի և մի հայի ձեռքին: Առաջինները թուրքական մասից թոյլ չեն տալիս հայերի մասն անցնել գնել մի բանի բերել մրցելիչ և այլ միջոցներ, իսկ երկրորդը ամբարում է իր խառնութեամբ պանիրը, մոթը և իւղը և այնտեղից տալիս ժողովրդին իր ցանկալի գնով: Այս ամենը կատարվում է քաղ. վարչութեան պաշտօնականների աչքի առաջ: և նրանք ոչ մի նկատողութիւն չեն անում, թէ ինչու բախկանները խմբված են 3—4 թուրքերի և յիշեալ հայի առաջ, և չեն կարգադրում, որ ամեն բան հասարակաց կշիռն առաջ վաճառվի և ոչ մասնաւոր խառնութիւններում:

Մայիս ամսից, երբ թուրք քօչուրները սկսած են բարձրանալ լեռները, բացվում է առևտրի մի լայն շրջան: Վաճառողները հանգիստում են թուրքերը, իսկ առնողները՝ հայեր: Թուրքերը վաճառում են պանիր, մօթ, իւղ, դուռ, բուրդ, ապա բոխի (պիկի): Հայերը քաղաքում կարգում են 3000 տուն. դեռ հայ գիւղերը մի կողմը թողած, եթէ հաշենք քաղաքի հայերի թուրքերին տուած օգուտները, դուրս կը գայ, որ թուրքերը հայերից օգուտ ունեն տարեկան մօտ 300,000 ր.: Եւ այսօր թուրքերը, դրա փոխարէն, ճնշում են հայերին, թոյլ չը տալով իրանց ամսից հայերի մասն անցնել մի քանի բերել մրցելիչ և միջոցներ:

Ցանկալի էր, որ թուրք բանիմաց հասաւրակութիւնն ուշադրութիւն բարձրէր այս հանգամանքի վրա և բանն այնպէս կար-

գաղթէր, որ շահվէր թէ թուրք գիւղացիութիւնը և թէ սպառող հայ ժողովուրդը:

Սպարապետեան

ՄԱՆԻՏԱՐԱԿԱՆ ՀՈԳԱՐԱՐՈՒՄԻՆԵՐԻ ՆԻՍՏԸ

Երեքշաբթի, օգոստոսի 11-ին, քաղաքային վարչութեան մէջ կայացաւ թաղական սանիտարական հոգաբարձուների նիստը, նախագահութեամբ սանիտարական-բժշկական մասի տեսչին փոխարինող բժիշկ Իգիթեանից:

Ժողովը, մի կարգ երկրորդական խնդիրներ քննարկելուց յետոյ, անցաւ Ք-րդ քաղաքային սանիտարական հոգաբարձուներից մէկի՝ Թօփէի գեկուցման քննութեանը, որը կայանում է հետեւեալով:

Ի նկատի առնելով, որ խօսքային ժամանակ և առհասարակ անտեսները ուշադրութեան չեն դարձնում իրանց բախկան և տեղի մարքութեան վրա, և որ չը նայած սանիտարական հոգաբարձուների զգուշացումներին մարքը պահել բախկան, տեսչերը հարկաւոր ուշադրութեան չեն դարձնում այդ բոլոր նախազգուշացումներին, որին հետեւում է արձանագրութիւնների կազմումն ու առկայումը, որից յետոյ էլ անտեսները շարունակում են յամակել, — Թօփէին առաջարկում է քաղաքի սանիտարական մարմինը պահել իւրաքանչիւր քաղաքամասում 3—5 հոգուց բաղկացած արտերը, որոնք սանիտարական հոգաբարձուների տրամադրութեան տակ գտնվելով նրանց ցուցմունքներով կը մարքեն այն տեղի բախկան, որոնց տեղերը առաջին անգամ նախազգուշացվելուց յետոյ դարձեալ չեն կատարել, քաղաքի բախկանութեան համար. հոգաբարձուների հրահանգները, բախկան մարքում համար, իւրաքանչիւր դէպքում, անտեսները կը ստացվի որդոված գումարը՝ մօտ մի բուրջ:

Նոյն արտերները պարտականութիւնը կը լինի նոյնպէս մարքի գետի ափերը, այդ թափելու տեղերը և առհասարակ այն վայրերը, որտեղ կը նկատվեն անմաքութիւններ:

Ժողովը, լսելով այս գեկուցումը, միաձայն հաստատեց տեղի վերոյիշեալ առաջարկին և ընտրեց 5 հոգուց բաղկացած մի մասնաժողով, որի պարտականութիւնը կը լինի կազմել մանրամասն ինստուկցիա և ներկայացնել սանիտարական մարմին հաստատութիւններ:

Մասնաժողովի կազմի մէջ մտաւ և գեկուցողը Թօփէին:

Ժողովին ներկայ էր օստիկանապետի օգնականը, որը խոստացաւ քաղաքի մարքութեան վրա հսկող հոգաբարձուներին ամեն տեսակ աշխցութիւն ցոյց տալ:

Յ. Գ.

ԴԱՏԱՍՏԱՆԱԿԱՆ ԳԱՆՈՒԹԻՅԵՑ

Երկուշաբթի, օգոստոսի 10-ին, կովկասեան գիւղատարածական հոգաբարձուների նիստը անգամ ձեռնարկեց քննելու 1907 թ. օգոստոս ամսին Սաղարամօ գիւղում վրաց բանաստեղծ և հասարակական գործիչ իշխ. Ի. Գ. Զավթալաձէի սպանութեան գործը:

Ինչպէս արդէն յայտնի է, իշխալ գործի առիթով պատասխանատւութեան են ենթարկվում Սաղարամօ գիւղի բնակիչները Տեղու կարաւորի, որ կատարում էր հանգուցեակի կատապանի պաշտօնը, Գիւղի Մօզգիւրիշիլի, Վանօ Իրաշիլի, Պալէլ

Պալէլիշիլի և Գեօրգի Միգանաշիլի:

Առաջին անգամ այս գործը քննվեց անցալ տարվայ հոկտեմբեր ամսին, որով գիւղատարածական հոգաբարձուների վրձնող բոլոր ներկայ գտնվող հասարակարտեաները հասարակարտեան մասին պատճի կախարհի միջոցով փոխարինելով այդ պատճի վերջում ցմա՛ տաժանակիր աշխատանքներով:

Դատապարտվածների պաշտպանները վրձնարեկ բողոքադիւր ներկայացրին գիւղատարածական գիւղատարածական, մասնաւորելով որ մեղադրեաները դատարանին են յանձնվել ոչ թէ զօրքերի ընդհանուր հրամանատարից, այլ ժամ. գեւ. հանանդապետի կողմից: Այդ պատճառով գիւղատարածական դատարանը փոխեց վերոյիշեալ դատավճիւրը և գործը յանձնեց նոր ընտուրեան:

Ներկայումս մեղադրեաների նստարանը գրաւում են Տեղու Կարաւորի, Վանօ Իրաշիլի և Գեօրգի Միգանաշիլի: Մնացած յանցաւորներից Պալէլ Պալէլիշիլին սպանվեց բերքից փախչելու փորձ անելու բռնակցի, իսկ Գիւրգ Մօզգիւրիշիլին մեղաբանութեամբ առաջին հաստատվեց անմիջապէս յետոյ:

Այս գործի առիթով վիճակներ կանչված էին մօտ 30 մարդ:

Առաջին հարցաքննութեան ժամանակ հասարակարտեաններից ամեն միւր խոստովանեց իր յանցանքը թէ ըննիչի մօտ և թէ դատարանում, իսկ այժմ այն հարցին, թէ արեւօք նրանք մեղաւոր ճանաչված են իրանց, մեղադրվողները պատասխանում են բացառաբար, աւելցնելով որ առաջին հարցաքննութեան ժամանակ նրանք հարկաւորված էին խոստովանել:

Վիճակների չը կային մի քանիսը, որոնց թում ճանգնեալ բանաստեղծի այրին՝ իշխանուհի Զաւթ Զավթալաձէին, Դուշեփի գատապետը, հանգուցեակի նախկին սպա-սաւոր Զաչի և այլն: Նրանց ցուցմունքները կը բացաղվեցին:

Օգոստոսի 11-ին, 2-օրեայ քննութիւնից յետոյ, գիւղատարածական հոգաբարձու կարգաւոր կայացրեց վճիւր, որի համաձայն Տ. կարաւորի, Վանօ Իրաշիլի և Գեօրգի Միգանաշիլի ճանաչվում են մեղաւոր իշխ. Ի. Գ. Զավթալաձէի սպանութեան մէջ և երեքն էլ դատապարտվում են մահվան պատճի կախարհում:

Մի քանի օր առաջ կովկասեան գիւղատարածական հոգաբարձուների քննվեց Ի. Ս. Կ. Կուսակցութեան թիֆլիսի կազմակերպութեան 7-րդ Վերայի Լայոնի գործը, որի համար մեղաւորվում են 9 վրացի և 2 վրացահայեր, որոնց դատարանը դատապարտեց 4 տարով տաժանակիր աշխատանքներ:

Այժմ, ինչպէս հարցըրում են, կովկասի Փոխարաջի կարգադրութեամբ մարքայանք տաժանակիր աշխատանքները փոխարինվում են յաւիտեանական աքսորով, իսկ կանանց համար 2 տարով, հաշած նախնական բանտարկութեան օրից: Մեղադրվողներից միւրը, Սպ. Ամադուրիլի, կարողացաւ փախչել ընտութեան դաշվեցից:

ԳԻՏ. ԳԻՍԱ. ԳԵՂ.

Մ Ա Տ Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն Դ *

Ալեքսերի մասին էլ խօսելուց երևում է. «Մովը երեք չէ լինում միանգամայն հան-

» Տես «Մշակ» № 173.

Դա բաւական բարդ մի հարց է և ուսումնասիրութեան կարօտ: Սակայն ես կը կամենայի ցոյց տալ երկու դիտարկ պատճառները: Նախ՝ գիւղական ինքնակարգութեան և յետոյ՝ կամ, օգտել կամ: Սրանով կամ կայ, այնտեղ մարդ շուտ թէ ուշ առաջանում է գէպի իր նպատակակէտը. որտեղ կամ կայ, այնտեղ մարդ յարկում է գիւղատեղիներին, որտեղ կամ կայ, այնտեղ շարժում կայ, գործ կայ, որոշ ուղղութիւն կայ, գործարարներ կան, բայց որտեղ կամ կայ, այնտեղ կայ նաև վերջնական յաղթանակներ, թէ երեւմն շատ երկար և շատ յամալ գիւղատեղիներից յետոյ:

Մովիցի վրայով անցնելու կամ էլ, որ նաւեր ստեղծեց, հետո բարեկամների հետ խօսելու կամ էլ, որ հետագործ և հետագիտ ստեղծեց, օգի մէջ ինչեղու կամ էլ առիթ տուել օգտապարկներ հնարելու, դրանց աւելի և աւելի կատարելագործելու:

Այդպիսի արեւաբար օրինակներ կարելի է առաջ բերել:

Եւ դրանք բոլորն ապացուցում են, որ որոշ նպատակի ձգող մարդիկ իրանց նըպատակին հասնում են:

Եւ ինչ որ հնարաւոր է եղել մը երկրի մէջ, նոյնը հնարաւոր է և աւելի երկրներում մէջ, միայն թէ կամ, ձգտում լինի գործողներ լինեն, գործողութեան անողներ լինեն:

Այստեղ չեմ կարող գանցաւորութեան տալ մի գրեկական գաղափարաստեղծ, որ տեսայ Վերջնական հաղթանակի Գաղափար գիւղում:

Այդ գիւղատարածական օ— գիւղատարածական տեղ է ընտում մի հնարանի անտառի մէջ և շրջապատված է երկաթի թերթով: Պատեւում համար յարաբերեցված ուղիները ծածկված են խնով և աւազուր, տեղ տեղ դրված են նստարաններ, որոնց նախքան ես նոյն

գիւղ. նոյնիսկ երբ եղանակը հանդարտ է լինում, ծովի մակերևոյթը շարժվում է, իսկ երբ քամի է լինում, ծովի վրա տառը են գալիս ալիքներ: Ուրեմն ըստ Արեգեանի երբ քամի է լինում, այն ժամանակ միայն ծովի վրա տառը են գալիս ալիքներ, շատ գիւղացիներ կան երբ՝ «ծովը երբեք չէ լինում միանգամայն հանգիստ, նոյնիսկ երբ եղանակը հանգիստ է լինում, ծովի մակերևոյթը շարժվում է», այն ժամանակ ինչ է առաջանում:

Բայց թողնեք այդ և առաջ խաղանք մեր փոխադրողի հետ: Արեգեանի կարծիքով ամեն տեղ մեր գլխավորելու տարածվում է օդ. կեսաբի մէջ այսօրեանկ մի գիտական կուրսով դեռ չեմ հանդիպում: Պ. Արեգեան, եթէ ամբողջ մարդկութեան, նրանց հետ և ձեզ, խեղդամահ անելու ցանկութիւն չունէ՞ք՝ օդի բարձրութիւնը բարձր եղէ՞ք հասցնել մեր գլխին, գոնէ, որպէսզի կարողանանք գետնի վրա կանգնած ժամանակ չնչիլ ու ստիպված չը լինենք աթոռներ կամ սեղաններ գործադրելու:

Արեգեան չէ մոռնում բացատրել, թէ ինչ բան է օդը. «Օդը մի թեթև թափանցիկ գազ է: Իսկ ինչ բան է գազը: Գազ սակով հասկանում ենք այնպիսի նյութեր, ինչպէս են օրինակ օդը, գործըն» (ՏԵՎ. գիւղատարածական հոգաբարձութիւն):

«Պատճառական բացատրութեան» ամենա-կարևոր նշանակութիւնն տուող փոխադրողը, խօսելով մանրնկարչութեան և տեղադրութեան մասին, բնութեան այդ խիստ հետաքրքրական երևոյթի մեղով պատճառական բացատրութիւնը տալիս է հետեւեալ նախադասութեան մէջ. «Օովը՝ շուրջ շարժվում է և ուրիշ պատճառներից» (երես 32):

Բայց նա շարունակում է.

«Երբ օդը պարզ է լինում և անամպ, արեգիկ ճառագայիները լուսատւում են օդը և մեր վերեւ տարածվում է կապույտ երկնա-կամարը»: Կայոյս հմ, որ Արեգեանը վերոյիշեալ նախադասութեամբ չէ ցանկացել լուսատեղիներ, այլ գիտական ճշմարտութեան տուելու, եթէ այդպէս է, այդ դէպքում հետաքրքրական է իմանալ Արեգեանից, որ «Երբ օդը պարզ է լինում ու անամպ», բայց միայն տառացի «արեգիկի ճառագայիների լուսատւութեան», երկնա-կամարն ինչ գոյն է ունենում, օրինակ գիւղացիները:

Դատաւորը կազմողը, մասնաւոր էրբ այդ երևում է ծխական դպրոցի 8—12 տարեկան երեխաների համար, պէտք է առնա-լին ուշադրութեամբ և զգուշութեամբ փառ-տելու ու օրինակների ընտրութիւն կատա-րել, դրանք մէջ անկարգած առաւելութիւն պէտք է արվի նրանց, որոնք ոչ միայն գե-ղացի, այլև պաշտելի են աշակերտութեանը: Արեգեանի գիրքը ուղղակի տառապում է այդ պակասութիւնից:

Ստեղծել երկրի գաղափարութեան մասին, նա առաջարկութեան է մատնել այն գեղեցիկ ու մատչելի հանրածանօթ փաստը, թէ ինչպէս արշալոյսի և վերջալոյսի ժա-մանակ երկրի բարձր կէտերը, օրինակ լեռնակատարները, աւելի շուտ են լուսա-ւորվում ու աւելի ուշ մթնում. թէ ինչպէս արեւի լույսը աստիճանաբար ստանում է լեռ-ները կատարներից ներքեւ ու ապա բարձ-րանում և այլն: Իսկ դրա փոխարէն՝ մենք պատահում ենք նրա դատաբարձը՝ չը գի-տեն ինչ արեւորեանից վերցված—անմիտ օրինակներ, որոնք և մեղաւորում էլ են գիտական ճշմարտութիւնների դէմ: այն-պէս, օրինակ, Արեգեան երկրի գաղափար-իւրը ապացուցած լինելու համար գրում է. «Շօրիցուի բոլոր կէտերը հաւասար հե-

լակ թիֆլիսի և Իպուրի գրաստարներում չեմ տեսել, նոր ինչպիսի գեղեցիկ մատուռը աչքի է ընկնում իր հիմանից հնաբանութեան ոճով: Այդպիսի արշալոյսի գեղեցիկ, հանգիստ և խաղաղ էր, որ մեզ հետ հողը մի տիպին տասց:

Այստեղ այնքան հիմնաւոր է, որ մարդ փախցնում է դեռ չը մեղած պատեղի ընդ միջոյ:

Այդտեղ պատեղու ժամանակ ես ինչեղի մեր թէ գիւղական գեղեցիկանաւորներ և թէ հոչակաւոր թօշվումներ իր քանդված պա-տեղով, որի միջոցով անցնելիս մարդ զգաւ-քով տեսնում է արեւիներ նստած իմելիս կամ թուրջ խաղալիս:

Շնչելիցում գիւղաց

